

LXXX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før den
26. April 1923.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. April 1923).

Da der indenfor Udvalget har været Betænknelighed ved uden nogen som helst Undersøgelse af Rækkevidden af Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 at tiltræde denne Paragraf, og Tiden ikke har tilladt en saadan Undersøgelse, er man enedes om at indskrænke Lovforslaget til kun at omfatte dets første Paragraf, til hvilken er føjet en Henvisning til § 2, 3die Stykke, i Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920.

Der stilles derfor af Udvalget nedsættende Ændringsforslag, som er tiltraadt af Indenrigsministeren.

Et *Mindretal* (Fr. Andersen, Haurum, F. K. Madsen, Stauning og Wilmann) tiltræder med største Beklagelse den Forringelse af Lovforslaget, som det konservative Folkeparti og Venstre har forlangt gennemført. Den i Lovforslaget indeholdte § 2 havde netop en særlig Betydning ved at drage hæderlige gamle ind under Loven om Aldersrente, men dette udelukkes desværre, da Flertallet (Venstre og Konservative) som Betingelse for at gennemføre Lovforslagets mindre betydende § 1 har forlangt, at § 2 ikke gennemføres. Mindretallet har i denne Tvangssituation til-

traadt den krævede Ændring af Lovforslaget og er under disse Forhold Medforslagsstiller til de fremsatte Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Henningsen og Zahle) beklager, at Udvalgets Flertal bestemt har forlangt, at Lovforslagets § 2 skal udgaa. Mindretallet finder, at denne Paragraf var den værdifuldeste Del af Lovforslaget. Dens Gennemførelse vilde have bragt Glæde i mange gamle Menneskers fattige Hjem.

Udvalgets Flertal har ikke alene ikke villet være med hertil, men har endog gjort det til en Betingelse for at gennemføre Lovforslagets § 1, at Udvalget stillede enstemmigt Ændringsforslag om Bortfald af Lovforslagets § 2, hvorved Kommunerne bemyndiges til at eftergive Fattighjælp, som tidligere er ydet til gamle Mennesker, som af denne Grund er afskaaret fra at faa Aldersrente.

Stillet overfor denne kompulsive Tvang har Mindretallet maatte vige under megen Beklagelse af, at nærværende Lejlighed til at række en hjælpende Haand til mange gamle og trængende Mennesker ikke er blevet benyttet i større Omfang.